

Και η Αλήθεια Ελευθερώσει υμάς (Ιω. 8.32)

Α.Π.Παν.

ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

31/10/2015 / Πολυχώρος ΔΙΕΛΕΥΣΙΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τα παραπάνω λόγια του Ιησού δεν αποτελούν μόνο μια ηθική προτροπή για την βελτίωση της συναισθηματικής ή και πνευματικής ζωής των ανθρώπων. Αποτελεί επίσης και μία συμβουλή που απευθύνεται στην Παγκόσμια Κοινωνία και η εφαρμογή της θα συμβάλλει τελεολογικά στην ευημερία και φυσιολογική πρόοδό της. Διότι είναι γνωστό ότι όταν η Ανθρωπότητα επιλύσει τα βασικά προβλήματα επιβίωσης (ευμάρεια) τότε θα είναι δυνατόν να ασχοληθεί με τα θέματα, που κυρίως πρέπει να την ενδιαφέρουν δηλαδή την Επάνοδο στην Μονάδα.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Κάθε όν μάχεται μέσα στην Φύση για :

- την επιβίωση του
- την διατήρηση του είδους
- ελευθερία και ανεξαρτησία που θα του επιτρέψει να εκδηλώσει στην Κοινωνία την προσωπικότητά του.

Το να στερείς την ανεξαρτησία ενός ατόμου, ισοδυναμεί με το να αλλάξεις εντελώς την φύση του και αυτό που η φύση αυτή μπορεί να εκδηλώσει.

Αυτό το καταλαβαίνουμε καλά όταν συγκρίνουμε τις συμπεριφορές μεταξύ κατοικίδιων και αγρίων ζώων του ίδιου είδους και γένους.

Στους ανθρώπους, η ίδια σκληρή μάχη γίνεται για την κατάκτηση της Ελευθερίας και της ανεξαρτησίας (επαναστάσεις κοινωνικές, θρησκευτικές, ταξικές κ.λπ.)

Η αιτία αυτής της Μάχης είναι ο Νόμος της Ανομοιότητας. Για τον λόγο αυτό, όταν δύο άνθρωποι συναντώνται, ζητούν να επιβληθούν ο ένας στον άλλον ώστε ο επικρατών να επιβληθεί επί του άλλου και να επωφεληθεί (ο πρώτος) από την επικαρπία των αρετών του άλλου. Έτσι ο πρώτος δεσμεύει την ελευθερία του πλησίον του και τον υποτάσσει (με μια διεργασία «εξημέρωσης» / υποταγής) για να επωφεληθεί από τα έργα του.

Ο υπόδουλος, από την πλευρά του και παρά την υποταγή του, βρίσκεται σε μια κατάσταση συνεχούς αναταραχής και ανταρσίας και (εάν το αποτέλεσμα της επιβολής δεν τον έχει ακόμη εκμηδενίσει), ξεσηκώνεται κάθε τόσο για να ανακτήσει την ελευθερία του.

Βλέπουμε το φαινόμενο αυτό να επαναλαμβάνεται στις προσωπικές σχέσεις (διαζύγια), στις επαγγελματικές σχέσεις, στις σχέσεις των κοινωνικών τάξεων, των εθνών, των θρησκειών, των φυλών κλπ.

Το κυριότερο μέσο (πλάνη) που χρησιμοποιείται για την επιβολή αυτής της επικυριαρχίας είναι το ψέμα.

Τι είναι λοιπόν το ψέμα : Είναι η αλλοίωση της πραγματικότητας είτε με την παράλειψη τμήματος της αλήθειας, είτε με την διαστρέβλωση της είτε με την σκόπιμη μεταβολή στην παρουσίαση είτε των αιτίων ή των αποτελεσμάτων της. Έτσι οι

Κοινωνίες, πάντοτε, χρησιμοποιούν το ψέμα, ως μέσον επιβολής σε αδυνάτους, που δεν έχουν την δυνατότητα να το εννοήσουν ή τον χρόνο να αντιδράσουν.

Για τον λόγο αυτό έχουμε αναπτύξει ακόμη και μηχανισμούς αφ' ενός μεν για να αποκρούουμε τα ψέματα, που δεχόμαστε, αφ' ετέρου δε για να εφευρίσκουμε ψέματα μη ευκόλως κατανοήσιμα για να αμυνθούμε ή να επιτεθούμε αναλόγως. Έχουμε εφεύρει δε, και όρους όπως «λευκά ψέματα», «διπλωματικά ψέματα», «δεν πειράζει, ένα ψεματάκι είπαμε κι εμείς» κλπ. Ακόμη και ρητά όπως το «γλώττα λανθάνουσα ποιεί την αλήθειαν» (Δηλαδή όταν δεν λανθάνει, λέει ψέματα)

Ποιο είναι το αποτέλεσμα ?

Το παρατηρούμε στην προσωπική και κοινωνική μας ζωή, δηλαδή :

- δεν εμπιστευόμαστε τον κοντινό μας
- δεν εμπιστευόμαστε την Κυβέρνησή μας αλλά ούτε και Κόμματα που – υποτίθεται – ότι μας εκπροσωπούν
- δεν εμπιστευόμαστε τον εργοδότη μας αλλά ούτε κι εκείνος εμάς
- δεν εμπιστευόμαστε ούτε τα παιδιά μας (από την εφηβεία και μετά) αλλά ούτε κι εκείνα εμάς
- δεν μπορούμε να αναλύσουμε τα προβλήματα της Κοινωνίας αφού ακόμη και οι στατιστικές είναι ψεύτικες καθώς και οι ερμηνείες τους
- δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε αφού εμείς άλλα λέμε ενώ άλλα επιθυμούμε (ψέμα) και οι συνομιλητές μας άλλα λένε ενώ άλλα εννοούν (ψέμα).

Το ψέμα μοιάζει με το σκουπίδι. Κανείς δεν αφήνει τα σκουπίδια του σε μια καθαρή γωνιά αλλά εκεί που κάποιος άλλος έχει αφήσει τα σκουπίδια του.

Όταν λοιπόν κάποιος είναι ο εκπομπός ενός ψέματος, να είναι βέβαιος ότι θα γίνει και ο αποδέκτης ψεμάτων . Και αυτό πονάει.

Μήπως υπερβάλλω?

Ζώντας λοιπόν σε έναν Κόσμο ψεύδους, επακόλουθο είναι να μην μπορούμε να λύσουμε τα προβλήματά μας, με αποτέλεσμα αυτό που βλέπουμε σήμερα γύρω μας δηλαδή:

- την μεγάλη ανισότητα στην κατανομή του πλούτου (αγαθών) (το 5% του πληθυσμού κατέχει το 86 % του Παγκόσμιου Πλούτου)
- την φτώχεια και δυστυχία στο 45% του πληθυσμού της Γης
- τους πολέμους και τις απειλές, όλοι εναντίον όλων
- την γιγαντιαία Παγκόσμια Οικονομική Κρίση
- την διαφθορά που είναι αδύνατο να χαλιναγωγηθεί και η οποία πολλαπλασιάζεται
- τους μετανάστες, που αναγκάζονται να παρατήσουν τα προγονικά σπίτια τους είτε για να γλυτώσουν την ζωή τους από ξένες παρεμβάσεις είτε για να βρουν εργασία να μπορέσουν να ζήσουν
- την Δικαιοσύνη που έπαψε να λειτουργεί

Πόσο άραγε θα μπορούσε να είχε αλλάξει η ζωή μας αν η Αλήθεια κυριαρχούσε στην σκέψη, τον λόγο και την πράξη μας!

Είναι εύκολο αυτό?

Στην κατάσταση που ζούμε σήμερα (έτσι όπως καταντήσαμε) δεν είναι εύκολο.

Δεν είναι όμως και αδύνατον.

Και εξηγούμαι :

Η Αλήθεια επιτρέπει :

- στην Δικαιοσύνη να λειτουργεί
- στα προβλήματα να αναφαίνονται στην πραγματική τους έκταση και επομένως να επιλύονται
- τους ανθρώπους να ελευθερώνονται από τις ενοχές και να φανερώνουν στην Κοινωνία τον πραγματικό εαυτό τους.

Στις προσωπικές μας συζητήσεις ακούμε πάρα πολύ συχνά από τους συνομιλητές μας την φράση : «Εγώ λατρεύω την Αλήθεια και λέγω πάντα την Αλήθεια» ή «Εμένα δεν μου αρέσει το ψέμα» ή «Εγώ λατρεύω τους Ανθρώπους που λένε την Αλήθεια» ή «Πες μου την Αλήθεια και εγώ θα το εκτιμήσω».

Αυτές οι φράσεις, ανεξάρτητα από το πόσο Αληθινές είναι, εκφράζουν τον διακαή μας Πόθο να ζήσουμε σε έναν Κόσμο Αλήθειας. Αυτή η βαθιά επιθυμία μας είναι το κίνητρο για την μεταβολή.

Έχουμε αναρωτηθεί γιατί η ψυχανάλυση είναι τόσο αναγκαία ή γιατί η εξομολόγηση είναι τόσο θεραπευτική?

Η απάντηση είναι ότι επανερχόμεθα στην Αλήθεια με την συμμετοχή μας και βεβαίως αισθανόμεθα αποενοχοποιημένοι και ελεύθεροι ξανά.

Ας αρχίσουμε λοιπόν από την οικογένειά μας, τα παιδιά μας, τον μικρόκοσμό μας, λέγοντας πάντοτε τα πράγματα στην αληθινή τους κατάσταση και ας αποφύγουμε τα ψέματα που αλλοιώνουν τον Χαρακτήρα μας και μας αναγκάζουν να τα πολλαπλασιάσουμε για να καλυφθούμε.

Ας γίνει λοιπόν η Αλήθεια και η ενεργός συμμετοχή σ' αυτήν, ένας οδηγός στη ζωή μας και ας προσπαθήσουμε να γίνουμε παράδειγμα.